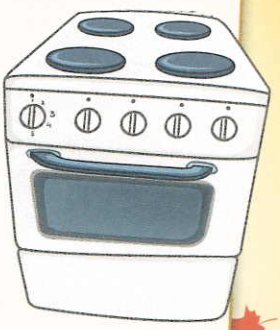
„A co když Drobek umře dřív, než se tvoje máma vrátí?" vyslovil Aleš nahlas moje skryté obavy.

„Pojď, zkusíme mu dát mlíko," řekl jsem a potlačil slzy, co se mi hnaly do očí. Nalili jsme Drobkovi plnou misku a strčili mu ji přímo pod nos. Odvrátil hlavu a zavřel oči. Třásl se na celém těle.

„Proč prostě neroztopíme troubu a na chvilku ho do ní nestrčíme?" zeptal se najednou Aleš. To byl perfektní nápad. Divil jsem se, že jsem na něj nepřišel sám. Nikde nemohlo být větší teplo než v naší elektrické troubě. Zapnuli jsme ji a posadili Drobka na plech na pečení.



„Počkej, za chvilku ti bude prima," ujišťoval ho Aleš. Ale Drobek nechtěl čekat. Skočil z plechů dolů, zalezl pod stůl a třásl se dál.

„Je blbej," vysvětlil jsem Alešovi. „Nechápe, že mu chceme pomoct!" Vytáhl jsem Drobka z kouta pod stolem a znovu ho umístil na plech.

„Radši zavřeme dvířka," navrhl Aleš. „Jinak ho nikdy nevyléčíme."

Zavřeli jsme dvířka od trouby a pozorovali Drobka malým okénkem. Nejdřív trošku škrabal na sklo, ale dost rychle se uklidnil a pohodlně se na plechu stočil do klubíčka.

Začali jsme s Alešem hrát naši oblíbenou hru Kdo stoupne na zem, je mrtvola. Lezli jsme přes stůl, skákali z jedné židle na druhou, šplhali po kredenci. Najednou se otevřely dveře a v nich stála máma s nákupními taškami. „Proč si nehrajete venku?" zeptala se. „A proč je tady tak příšerné vedro?"

Na vteřinu jsme zkameněli hrůzou. Pak jsme se oba naráz vrhli ke sporáku a otevřeli dvířka od trouby. Drobek nevyskočil. Ležel na plechu a nehýbal se. „Do prkýnka, my jsme ho upekli!" vykřikl Aleš.

*Iva Procházková – Kryštofe, neblbni a slez dolů!*

**1** Jak myslíš, že tato příhoda skončila? Vyber z následujících pokračování.

**a)** Vtom Drobek otevřel oči. Protáhl zadní nohy, protáhl přední nohy, zívl a seskočil na zem. Z kožíšku se mu kouřilo a už se ani trošku netřásl.

**b)** Maminka obložila Drobka studenými sáčky mražené zeleniny a Aleš se snažil vpravit mu do tlamičky kostku ledu. Já jsem seděl tupě u stolu a po tvářích se mi kutálely slzy jako hrachy. Přišel jsem o svého nejvěrnějšího kamaráda.

**c)** Propadl jsem hlubokému zoufalství. Co dělat? Aleš popadl hrnek s vodou a chtěl Drobka ochladit. Netrefil se a celý obsah dědova kafáče mi chrstnul do tváře. „Vstávat, zaspal jsi!" volala maminka, stříkala na mne vodu z hrnečku a moc se smála. „Co se ti zdálo? Rozhazuješ rukama a něco zoufale voláš!"

**2** V mnoha knihách (filmech, seriálech) se vyskytuje postava psa. Dokážeš si na některé vzpomenout a napsat jejich jména?

.....

.....